

E L P. A. S. QUIN

MAIG 2015

Publicació anarko-sindicalista de les companyes y companys de la UVEG.

EL PASQUIN no ha d'estar d'acord obligatòriament amb totes les opinions expressades en aquestes pàgines. Només seran censurades les manifestacions que afecten a la llibertat individual o que denoten un caràcter racista, sexista o xenòfob. Per favor, una vegada llegit aquest numero no l'esborres, contribueix a divulgar-lo.

EDITORIAL

Es jubila. Ens n'hem assabentat per via de la llista zero. Aquesta discreta llista que és tan institucional que solament la institucionalitat decideix què envia i per què. 55 euros de menú amb regal inclòs. Compte bancari del Santander. I en un dels 12 salons de l'Astoria Palace. Gran esdeveniment, gran banc i gran hotel. Nosaltres, la secció sindical, no hi assistirem.

Tampoc se'ns espera.

Principi de reciprocitat.

Vam conèixer la Cap de Personal PAS ja exercint el seu càrrec, durant unes quantes dècades. Bé, també vam conèixer la seua vessant docent i les seues classes magistrals sobre Constitució i Llei de procediment. Cites obligades al sociòleg alemany Max Weber i la seua particular visió de l'estat com la institució que posseeix el monopoli legítim de la violència dins d'un territori. En l'exercici del seu càrrec no coincidim gaire, més aviat gens. Ni tan sols aquests últims anys mentre va estar al capdavant de la

Unitat d'Igualtat. Un abisme en l'enfocament ens separava.

I què hem de dir de les formes! Li dediquem diversos articles en el nostre Pasquín a aquestes formes d'entendre la prefectura. Recordem aquell que vam titular "Cors de Pedra" sobre com eixien del seu despatx algunes companyes que demanaven audiència

amb ella. D'altres, en canvi, van fer de les entrades i sortides als seus diferents despatxos la forma ideal d'organitzar la plantilla. A

això últim, El País (http://elpais.com/diario/2006/03/28/cvalenciana/1143573496_850215.html) va dedicar una pregunta quan la seua companya d'organització sindical Enriqueta Vercher (personatge del qual també hi hauria moltíssim que parlar) va ocupar el càrrec polític superior, el de Vicerectora de Personal. Per aquell temps, any 2006, teníem 103 categories professionals en PAS. I allò, obra de la seua subordinada, companya, coreligionària i ara quasi

Avda. Blasco Ibáñez, 21 Locals Sindicals. --Telèfon: 96 398 30 41

Correu: cgt@uv.es Pàgina web: <http://www.uv.es/cgt>

jubilada, com a responsable de personal, era un problema, ens deia. Quines coses té la memòria!

Va conèixer dos convenis col·lectius, l'últim inactiu des de 1997 i que va servir per sumar unes quantes categories de tècnics especialistes a les 103 comentades; casualment moltes d'elles també van recaure en companys del mateix sindicat, coses de la negociació col·lectiva! Aquest segon conveni de les universitats públiques valencianes va possibilitar obrir la privatització d'aspectes que sempre havien estat vinculats als serveis de personal; i en el nostre cas ràpidament es va acudir al llavors Servei Valencià d'Ocupació, SVO, per triar les millors candidates i candidats de les nombroses bosses de treball que van elaborar. Casualment, també el SVO era una fundació participada per les organitzacions empresarials i per UGT i CCOO, coses de la negociació!

En una de tantes comissions de contractació que es feien llavors, per polir a tanta bona candidata ja preseleccionada pel SOV, la nostra estimada cap de personal va deixar caure a un delegat sindical d'aquesta secció que donava la impressió que no volíem que treballaren negres en

aquesta empresa: El que no comptava era que l'home cubà en qüestió mantenia una relació afectiva amb una germana d'una companya molt propera a la nostra protagonista. Coses de la selecció a través d'empreses externes!. D'aquells temps pretèrits ve també la massiva funcionarització del PAS, un altre mèrit més, que entre altres moltes coses permeté més externalitzacions de serveis propis. Una d'elles, la de cuiners del Col·legi Major Lluís Vives, va ser justificada amb una de les seues més celebrades frases, tal com vam recollir en un altre Pasquín.

- "Qui sap fer una maionesa sap fer una barreja en un laboratori" Sublim!. Ja en el seu retir daurat de directora de la unitat de igualtat ens va deixar a totes bocabadades quan no es va estar de basar en un acte d'incultura i procedència de barris deprimits la causa que s'hagués allistat als marines la veterana Wendy Barranc, activista de IVAW (Veterans de l'Iraq contra la guerra) Coses de la prepotència!

És cert que algunes d'aquestes situacions per a moltes persones només seran simples anècdotes en una vida laboral tan intensa com la de la nostra companya jubilada. Nosaltres en desconeixerem altres i sobretot les que no estiguen vinculades al seu càrrec i vida professional. Coses de l'ètica!.

Avda. Blasco Ibáñez, 21 Locals Sindicals. --Telèfon: 96 398 30 41

Correu: cgt@uv.es Pàgina web: <http://www.uv.es/cgt>

SERÀ PER DIVERSITAT!!! A VOLTES SOBRE EL COL·LECTIU DEL PROFESSORAT ASSOCIAT

No deixa de ser sorprenent com un tema que ja fa pudor a naftalina, estiga quasi com el dia que, amb il·lusions renovades, l'LRU renovà la legislació universitària, allà pel 1983. Quins anys!!! El Tio Paco feia molt poc que ens havia deixat i El Regne d'Espanya estrenava una Monarquia Parlamentària; els socialistes havien arribat a la Moncloa i la moguda madrilenya era ... doncs això, la moguda madrilenya.

Així doncs, com tant a plogut no ens vindrà malament recordar que carai és el Professorat Associat.

Sobre la regulació del col·lectiu

En 1983, La LRU, a l'article 33.3, afirmava el següent: "la Universidad podrá contratar temporalmente Profesores asociados entre especialistas de reconocida competencia que desarrollen su actividad profesional fuera de la Universidad". Al mateix articulat seguia dient: "la contratación de estos profesores podría realizarse a tiempo completo o parcial". Algú/una nota alguna cosa estranya?...

Efectivament! La figura de professorat associat neix definida de manera absurda, ja que, si bé té que ser un/a professional 'extern', se li pot contractar a 'temps complet'. Aquesta contradicció legislativa està a l'arrel de diverses anomalies que van acompanyar la figura del professorat associat des del primer moment. Entre elles, el fet que sota el paraigües d'aquesta figura era contractat personal a temps complet sense activitat professional externa a la universitat o que complira el requisit de 'reconeguda competència'.

L'absurd en relació a la grandària de la jornada en la contractació del professorat és corregit quasi 20 anys després, al 2001, amb la LOU, i es ratifica també en el text reformat de la LOU –LOMLOU- al 2006 –que a hores d'ara segueix sent el nostre marc legal-. Així, la LOMLOU, al seu article 53 ens diu que "La contratación de Profesoras y Profesores Asociados se ajustará a las siguientes reglas: a) El contrato se podrá celebrar con especialistas de reconocida competencia que acrediten ejercer su actividad profesional fuera del ámbito académico universitario. b) La finalidad del

Avda. Blasco Ibáñez, 21 Locals Sindicals. --Telèfon: 96 398 30 41

Correu: cgt@uv.es Pàgina web: <http://www.uv.es/cgt>

contrato será la de desarrollar tareas docentes a través de las que se aporten sus conocimientos y experiencia profesionales a la universidad. c) El contrato será de carácter temporal y con dedicación a tiempo parcial. d) La duración del contrato será trimestral, semestral o anual, y se podrá renovar por períodos de igual duración, siempre que se siga acreditando el ejercicio de la actividad profesional fuera del ámbito académico universitario.”

Però, més enllà de les lleis, qui compona aquest col·lectiu?

Teòricament, actualment, per poder ser contractat com a professor/a associat/da s’han de complir alguns requisits, entre els quals són centrals el fet de tenir activitat professional fora de la universitat i tenir un mínim d’anys d’experiència provada que t’hagen permès acumular certa experiència professional que justifiqui que ets una persona de “reconeguda competència”.

A més a més, es desprèn de la llei també que el professorat associat ha d’impartir classe d’allò que destaca professionalment i no d’altres temàtiques o disciplines; i que imparteix classe per aportar la seua experiència, i no per cobrir dèficits docents estructurals o conjunturals.

Però quan intentes apropar-te a la composició real d’aquest col·lectiu a la Universitat de València, el que et trobes és un calidoscopi de realitats múltiples, complementàries en alguns casos i contradictòries (per no dir antagòniques) en altres, que el configuren. A mode només d’exemple, anem a nomenar algunes:

- Persones a les que se les respecten un conjunt de matèries que tenen un fort vincle amb la seua activitat professional, front altres que malgrat ser expertes i coneixedores d’un àmbit professional específic -raó per la qual ‘teòricament’ se les contracta-, estan impartint matèries generalistes o, fins i tot, matèries especialitzades allunyades del seu camp d’especialització; i front altres que van començar a ser contractades com a professorat associat tant aviat que difícilment poden justificar la seua “competència professional” prèvia; i front altres que simplement se les contracta per cobrir forats generats per causes sobrevingudes, impartint el que siga que no es puga cobrir, siguen o no experts en això.

Avda. Blasco Ibáñez, 21 Locals Sindicals. --Telèfon: 96 398 30 41

Correu: cgt@uv.es Pàgina web: <http://www.uv.es/cgt>

- Un grup significatiu de persones que, malgrat no haver estat contractats/des per realitzar tasques d'investigació, estan realitzant-les; i de cop es veuen menystingudes pel fet d'haver 'desaparegut' de les memòries d'investigació.
- Persones que, malgrat estar contractats per una figura temporal i a temps parcial, com se les ha renovat de manera continuada tantes vegades, encadenant any rere any contractes temporals, tenen la sensació de ser plantilla estructural de la Universitat; front altres que saben que la seua relació serà efímera i caduca.
- Persones que tenen el salari de professor/a associat/da com un mer complement salarial, front altres que tenen aquest com únic sou, amb la paupèrrima situació que això implica, ja que aquest sou combina una baixa remuneració preu/hora amb el fet de ser un contracte parcial.

I podríem seguir i seguir presentant i contraposant situacions, i introduint matisos i combinatòries possibles entre les situacions abans esmentades; però queda clar que alguna cosa 'fa pudor' en la figura del professorat associat.

Aquesta figura necessita ser dignificada tant salarialment com en el tracte que rep, sense desvirtuar el sentit de la mateixa figura. I això, entre altres coses, passa per augmentar el salari/hora actual però passa també per deixar de ser "l'últim mono" en l'elecció de la docència, respectant la seua especialització en l'elecció del POD; i passa també per reduir el muntat de places de professorat associat, sent agrupades i substituïdes per places que permetan la promoció i estabilització del professorat, deixant de ser la sortida barata de la política de plantilla d'aquesta universitat; i també passa per deixar d'emprar aquesta figura com si d'un calaix de sastre es tractés, com on col·loquem a aquelles persones que no trobem on encaixar-les; i passa per buscar una formula de contractació diferent a la figura del professorat associat, a la hora de cobrir baixes i situacions sobrevingudes, quedant la figura de professorat associat per a les funcions que fou creada; i també passa per cuidar el seu procés d'incorporació a la dinàmica universitària (assegurar recursos materials adequats, informació suficient de les tasques de gestió que tenen que assumir així com del funcionament ordinari...).

Mans a l'obra. Salut i Revolta

Avda. Blasco Ibáñez, 21 Locals Sindicals. --Telèfon: 96 398 30 41

Correu: cgt@uv.es Pàgina web: <http://www.uv.es/cgt>

Historias de la c@sa nostra

Inaugurant que es gerundi

De la supressió de l'extensió d'Ontinyent a la inauguració del Nou Campus amb l'alcalde socialista i amb Fundació inclosa de la Caixa d'Ontinyent. Universitat, política i banca juntes en la foto. Aliances, favors o necessitats. 30 de març de 2015, últim dia permés, d'inauguracions del candidat socialista a l'alcaldia d'Ontinyent

Arte Contemporáneo en la UVEG

El proceso creador de nuestro personal es tan impresionante que nos da hasta para poner esculturas contemporáneas al aire libre y dar un toque museístico a nuestros campus. Puro arte, oiga.

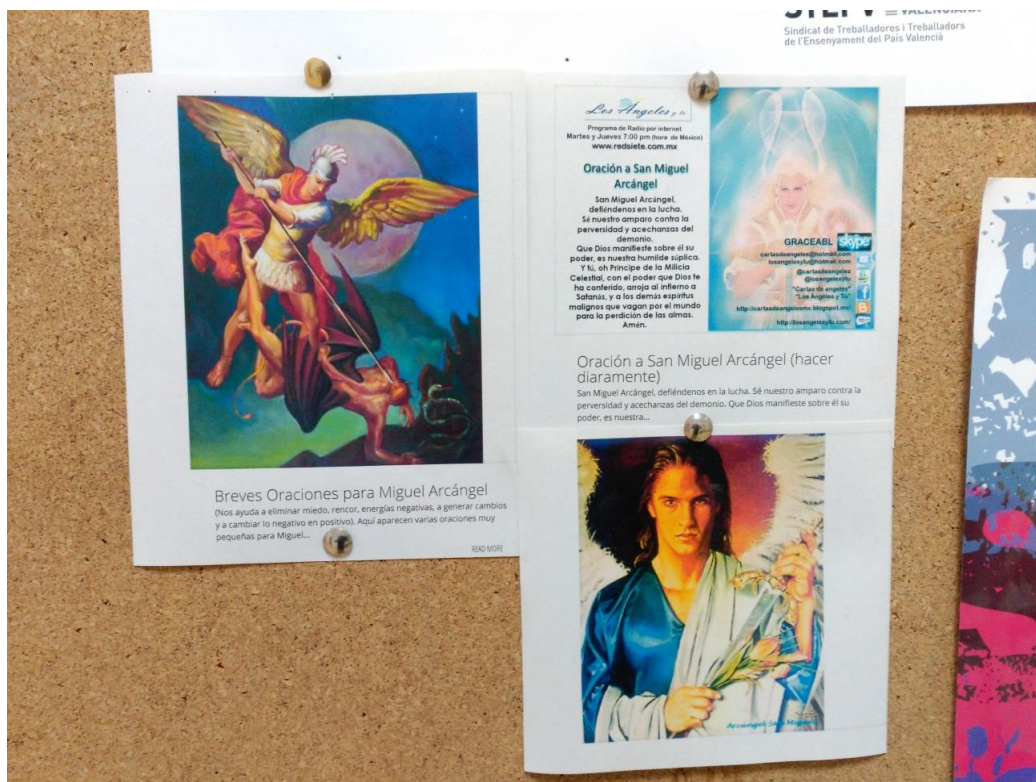
Avda. Blasco Ibáñez, 21 Locals Sindicals. --Telèfon: 96 398 30 41

Correu: cgt@uv.es Pàgina web: <http://www.uv.es/cgt>

Cobrado

El pasado mes de abril, se abonó al PDI las cantidades pendientes del específico de 2009. Un par de meses antes, se llevó a cabo desde CGT una solicitud-demanda al respecto. Suponemos que algo habrá tenido que ver.

El Arcángel San Miguel vela por todas nosotras

Han aparecido diferentes estampitas por los locales sindicales implorando a Sant Miquel. Ahora falta que aparezca un maletín lleno de billetes por el despacho de Sant Joan para que digamos: “¡milagro!” y nos hagamos creyentes practicantes

Avda. Blasco Ibáñez, 21 Locals Sindicals. --Telèfon: 96 398 30 41

Correu: cgt@uv.es Pàgina web: <http://www.uv.es/cgt>

La carrera Profesional o como desesperar a la peña.

La gran expectación generada por la presunta implantación de la Carrera Profesional entre el PAS de la UVEG se está convirtiendo con el paso del tiempo en un profundo malestar. Excluidos expresamente por Generalitat de su aplicación, la pelota está ahora en el tejado de la UVEG quien ya ha solicitado junto a otras universidades públicas de nuestro ámbito, a la Consellería de Hacienda un papelito que autorice su puesta en funcionamiento, Generalitat dirá que vale pero que ella no pone un Euro, que se apañe la universidad como pueda y para colmo, las “altas esferas” de nuestra institución dicen que si no hay pasta expresa para el asunto, aunque este año no habrá problema, en el 2016 y 2017 no podrán pagar. Esperanzador ¿no? En CGT pensamos que la carrera profesional es un compromiso ineludible para la UVEG que tendrá que tirar de ingenio (si es de pasta, mejor) para satisfacer esta demanda. ¿No habíamos quedado en que Generalitat se iba a hacer cargo de los intereses de los préstamos solicitados por la Institución? Pues ahí hay unos cuantos millones sin dueño porque lo que sería absolutamente impresentable es volver a dejar al PAS sin plumas y cacareando.

¡ULTIMA HORA!

A propósito de este asunto, acabamos de recibir un teletipo desde el local del STEPV que dice textualmente: “*Confirmat*: la Universitat de València està disposada, quan comencen les negociacions_* per implantar la carrera professional, a incloure al personal interí” ahhhh, no sé qué haríamos sin estos chicos.

Avda. Blasco Ibáñez, 21 Locals Sindicals. --Telèfon: 96 398 30 41

Correu: cgt@uv.es Pàgina web: <http://www.uv.es/cgt>

Us lliurem una nova entrega al voltant de la problemàtica de l'assetjament

QUÈ COMPORTA L'ASSETJAMENT?

L'assetjament té unes conseqüències destructives directes sobre la persona assetjada i també unes conseqüències desfavorables en l'empresa que consent l'assetjament.

Pel que fa a la persona **víctima** d'assetjament, segons Iñaki Piñuel, "el dany psicològic és enorme" "La víctima va perdent gradualment la fe i la confiança amb ella mateixa, per la qual cosa es veuen afectats diferents aspectes de la seua vida. Entra en un tipus d'estrès creixent que va minant-la físicament, el qual acaba fent-se crònic i inespecífic i té com a conseqüència multitud d'afeccions i de malalties somàtiques cròniques que solen conduir a la baixa laboral, incapacitat temporal o, fins i tot, incapacitat permanent. La qualitat del treball i l'eficàcia del treballador es veuran alterades a la baixa i d'aquesta manera es proporcionen nous *arguments* a l'assetjador per a seguir justificant la seua agressió a la víctima i incrementant perversament la percepció pública que es tracta d'un castic merescut per part d'aquesta".

Pel que fa a l'organització on es produeix l'assetjament, també pateix conseqüències indesitjables. L'ambient al treball es ressent inevitablement, es torna tens i desagradable, i la resta de persones, que no pateixen l'assetjament es troben incòmodes i preocupades perquè puga succeir-los el mateix. També perquè, en molts casos, la situació els crearà malestar perquè es qüestionaran la seua resposta a aquesta situació laboral injusta. Es ressent la col·laboració entre el personal i el tracte als clients o usuaris dels serveis que preste l'empresa. Sovint minva la qualitat del servei.

L'assetjament psicològic és un problema incòmode per a l'organització on es produeix, per la qual cosa la reacció més freqüent és la síndrome de negació. Se sol camuflar el problema com si es tractara d'excés de treball, de relacions particulars entre persones, de problemes estructurals, de personalitat conflictiva de la víctima, etc., i d'aquesta manera s'intenta amagar el problema mentre aquest es perpetua, si més no, o s'agreuja, en el pitjor dels casos.

El millor que pot fer una organització laboral és afrontar el problema de manera diligent, instruir els casos sense demora i de manera exemplaritzant. Cal actuar, fonamentalment, sobre qui assetja, perquè si, només, removem del seu lloc de treball a la persona assetjada, deixem via lliure a l'assetjador/a a continuar les seues accions delictives. És prioritari també mantenir una formació per als càrrecs de responsabilitat que els forme en la línia del **respecte** a totes les persones treballadores, la **negociació** en l'assignació i la realització de les tasques, i el **diàleg** i la **participació** com a elements claus en les diverses situacions que es produeixen en el món laboral.

No hem d'oblidar que l'assetjament psicològic és un problema de salut laboral, considerat per les Nacions Unides, tipificat per la Organització Internacional del Treball (OIT) i tractat com a delictes en alguns països europeus, entre ells Espanya.

Avda. Blasco Ibáñez, 21 Locals Sindicals. --Telèfon: 96 398 30 41

Correu: cgt@uv.es Pàgina web: <http://www.uv.es/cgt>

VAGUES DE JOGUET

Les executives de CCOO, CSIF i UGT (amb l'afegit posterior del STEPV a la UVEG) van convocar el passat 24 de març un dia de vaga en el sector universitari a nivell estatal. Amb el teló de fons del "No al decret del 3 + 2" es convocà un dia de lluita per combatre les contínues agressions que pateix la universitat pública per part del govern del PP.

Malgrat que era un dia horrorós a València (veníem de 9 dies de vacances per falles i sols hi havia un dia per posar en marxa la vaga) la resposta de la comunitat universitària en la nostra institució, en xifres, va ser molt respectable; es van donar molt poquetes classes i el seguiment de la vaga per part del PAS i PDI va estar per damunt del 70%. Tanmateix la manifestació

convocada al migdia del mateix dia tingué una presència de no més de 200 persones; d'un col·lectiu de gairebé 60.000, únicament, 200 personatges, tot just el 0,4%! Si analitzem un mica descobrirem que el que en apareença semblava un rotund èxit, no és més que un "simulacre" de vaga, una vaga de joguet.

Es pot fer aquesta afirmació? Per descomptat que sí, coneixent el nostre d'àmbit no es pot fer cap asseveració en sentit contrari. L'estudiantat, amb honrosíssimes excepcions, evidentment, s'agafa a un clau ardent i segueix massivament qualsevol convocatòria que signifiqui un dia sense classe, sense qüestionar-se'n massa coses. I parlant dels estudiants,

el PDI sol pactar amb ells i elles l'ajornament de les classes, això vol dir que estan de vaga? Vés a saber, sembla que no, si jutgem per la seua (no) presència en les mobilitzacions. I per últim el PAS ja ha après la lliçó i rep amb alegria qualsevol convocatòria de dia de vaga, ja que la butxaca no se'n ressentirà. Eixe dia de vaga és, a tots els efectes, un dia més d'assumptes propis per anar al Corte Inglés o fer-se un paelleta campestre. En resum, la presència activa de la comunitat

universitària durant un dia de vaga és pràcticament nul·la (bé, no nul·la, d'un 0,4%) i es redueix a un grapat de sindicalistes i a un grapat de xavals entusiastes (molts i moltes ni tant sols pertanyen

encara a la comunitat universitària). També es podria parlar de la manca de coordinació entre els sindicats estudiantils i els de treballadors que convoquen vagues en dies diferents. Mentrestant pel que fa al PAS, hi ha tot un seguit d'assumptes d'enorme importància (carrera professional, reestructuració de plantilla, etc.) absolutament paralitzats. Esperem que, el dia que s'haja de convocar algun tipus de resposta a propòsit d'aquest bloqueig, els nostres companys i companyes ho tinguem clar i no opten per anar de compres o fer-se banyet a la platja, esperem que decidesquen fer una mobilització de veritat, no una de joguet.

Tras el éxito del 25 y 26 de febrero, volvemos a la lucha en institutos y universidad

24 de marzo

¡Profesores y estudiantes, juntos a la huelga!

¡Fuera el 3+2!

¡No a la privatización de la Universidad Pública!

Firma contra el 3+2 en Change.org/NoalDecreto3+2

¡Todos a las manifestaciones!

Consulta lugar, hora y recorrido de la manifestación en tu ciudad en www.sindicatodeestudiantes.net

Avda. Blasco Ibáñez, 21 Locals Sindicals. --Telèfon: 96 398 30 41

Correu: cgt@uv.es Pàgina web: <http://www.uv.es/cgt>